

Nehemia 1, Bewogenheid

Het waren geen makkelijke tijden voor het volk Israël. Vanuit hun ongehoorzaamheid en eigengerichtheid is het volk Israël door de Babyloniërs in ballingschap gevoerd.

In het eerste regeringsjaar van koning Kores is een deel van de Israëlieten, die in ballingschap waren, naar Jeruzalem teruggekeerd onder leiding van Zerubbabel. Daarna trok, in het zevende jaar van koning Arthahsasta, een tweede deel van het volk op samen met Ezra (Ezra 7: 1-13). Ondanks de vreugde dat een deel van het volk Israël weer mag terugkeren naar Jeruzalem zien we ook strijd, er is ontmoediging en spot. Heel de stad Jeruzalem is een puinhoop en de opbouw verloopt zeer langzaam. De omliggende volken lachen Israël uit: “Waar is jullie grote God, die jullie beschermen zou, die zo machtig is? Kijk eens naar jullie verwoeste stad, wat is er overgebleven van de grote stad van David?”. Door de spot is het vertrouwen op God verdwenen en nemen de Israëlieten het leven in eigen handen.

Nehemia behoort niet tot diegenen die naar Jeruzalem waren teruggekeerd. Nehemia had een zeer voorname functie aan het hof van de grote Perzische koning Arthahsastra. Nehemia was schenker, raadsman en vertrouweling van de koning, hij was zeer invloedrijk en had een voorname positie. Maar God had een groter plan met Nehemia. Hij wilde Nehemia gebruiken om Zijn volk Israël te bemoedigen, te versterken, te vertroosten (Nehemia betekent: God troost).

Is deze situatie niet heel herkenbaar ook voor ons? Wat zijn we dankbaar dat de evangelische kerk erkent is door de overheid, maar aan de andere kant voelen we ons soms ook ontmoedigd omdat we maar met zo weinig zijn, omdat er maar zo weinig mensen open staan om God te leren kennen. Soms worden we ook met spot geconfronteerd. Als God dan werkelijk liefde is, waarom laat Hij dan al dat lijden toe? Waar is jullie God nu? Herkent u zich ook niet een beetje in Nehemia? U heeft een job in de maatschappij, een huis en kan goed leven, u heeft een goede positie en bent best wel gelukkig. Maar God heeft een groter plan! Hij wil u gebruiken om Zijn gemeente te bemoedigen, te versterken, te troosten. God heeft een taak voor u weggelegd. 1 Korinthiërs 12:14-18 zegt het als volgt: *“Want het lichaam (de gemeente) bestaat niet uit één lid, maar uit vele leden. Indien de voet zeggen zou: omdat ik niet de hand ben, behoort ik niet tot het lichaam, behoort hij daarom niet tot het lichaam? En indien het oor zeggen zou: omdat ik niet het oog ben, behoort ik niet tot het lichaam, behoort het daarom niet tot het lichaam? Als het lichaam geheel en al oog was, waar bleef het gehoor? Als het geheel en al gehoor was, waar bleef de reuk? Nu heeft God echter de leden, elk in het bijzonder, hun plaats in het lichaam aangewezen, zoals Hij heeft gewild”.*

God heeft een plan met uw leven, Hij wil u gebruiken binnen de opbouw van Zijn gemeente. Laten we ons openstellen voor wat God door Nehemia tot ons wil zeggen.

Laten we samen Nehemia 1 lezen van 1-4 (NBV)

Betrokkenheid die vraagt. Vers 1-4.

Op een dag komt één van de broers van Nehemia helemaal van Judea naar Susan op het paleis. Nehemia vraagt hoe het met de Joden gaat in Judea en Chanani vertelt de moeiten en strijd. Het

gaat niet goed met de mensen in Jeruzalem. Ze worden bespot en belachelijk gemaakt omdat de muren en de poorten nog vernield zijn. Nehemia wist dat hun geliefde stad Jeruzalem een ruïne was. In 586 v.Chr. is de stad volledig vernield en uitgebrand door de Babyloniërs. Sinds de terugkeer van enkele Joden zijn ze reeds begonnen aan de wederopbouw van de tempel, maar het werk gaat langzaam en de bespottingen en ontmoedigingen zijn groot. Toch schrikt Nehemia dat de wederopbouw van Jeruzalem zo langzaam en met zoveel strijd verloopt.

Wat kunnen we veel van Nehemia leren. Nehemia is bewogen om God volk, Gods plan, Gods doelen. Hij kijkt niet enkel naar zijn eigen leven. Hij had alle mogelijkheden om zich het lot van de Joden niet aan te trekken, hij had het immers goed, had een goede positie. Wat moest hij zich nu bekommeren om landgenoten die 100 kilometer verderop aan het ploeteren waren? Maar Nehemia is bewogen om wat er in Jeruzalem gebeurd, omdat Hij weet dat God bewogen is. Hij is niet enkel op zichzelf gericht, Hij is gericht op de zaak van God.

Hoe staat het met ons? Zijn wij bewogen om het werk van God? Zijn wij bewogen om de gemeente? God wil u en mij gebruiken voor Zijn doelen. En zijn verlangen is de gemeente te bouwen. Laten we trots zijn dat we mogen bouwen aan Gods gemeente, Gods koninkrijk. Laten we bewogen zijn om de noden van Gods koninkrijk, om de noden van de gemeente. Laten we ons regelmatig de vraag stellen: ‘Hoe gaat het met Gods koninkrijk in België? Hoe gaat het met de gemeente?’.

Bewogenheid die weent. Vers 4.

Nehemia is niet enkel betrokken bij Gods zaak. Hij wil niet alleen weten hoe het gaat in Jeruzalem. Hij is ook bewogen! Wanneer Hij de moeiten en strijd hoort, gaat hij op de grond zitten en begint te wenen. De moeiten en strijd laten hem niet koud. Hij trekt ze zich aan een weent om de situatie.

Weet u, soms moet ik ook wenen om de geestelijke nood in België. Beseffen we dat we in één van de grootste zendingslanden van de wereld leven? Beseffen we dat minder dan 1% van de bevolking wedergeboren is? Dat er in Vlaanderen maar ongeveer 250 evangelische kerken zijn? Dat er in Vlaanderen ongeveer 150 fulltimers zijn? Beseffen we dat Oost-Vlaanderen de minst geëvangeliëerde provincie van Vlaanderen is? Beseffen we dat de gemiddelde gemeente in België 35 gelovigen telt? Wat doen we met deze informatie? Doet het ons iets als kinderen van God?

Nehemia weende, het raakte zijn hart. Hij was bewogen om de situatie in Judea. Maar er was meer. Het waren niet enkel tranen van bewogenheid, hij rouwde dagenlang en vastte en riep tot God. Een kort zinnetje maar met een diep betekenis. ‘Hij rouwde dagenlang.’ Zijn hart was verscheurd, omdat hij wist dat Gods hart ook verscheurd was. Vier maanden heeft Nehemia gerouwd om het nieuws dat hij gehoord heeft. Ook vastte hij. Vasten is het uiterlijk teken van een innerlijke bewogenheid. Nehemia was zo aangegrepen dat hij zijn basisbehoeften liet staan en tijd nam om tot God te naderen. Het werk als schenker ging gewoon door, maar de tijden van rust, de tijden van eten nam hij om met zijn nood tot God te gaan.

Bewogenheid die bidt.

Wanneer je zo geraakt bent door iets wat je gehoord hebt of waar je je bewust van geworden bent, heb je behoefte om dit te uiten. Nehemia legt zijn problemen niet aan zó maar iedereen voor, nee, hij weet wie het is die troost en hulp kan geven. Hij kent de enige Toevlucht met wie hij over het volk kan spreken. Hij gaat met zijn nood tot God. Kennen wij ook deze plaats om ons uit te spreken? Vooral als het gaat om de zaak van God. In werkelijkheid is er maar Eén die in deze omstandigheden hulp kan bieden. Als wij ons van dit laatste bewust zijn, laten wij dan ook alles voortdurend biddende brengen voor het aangezicht van de God des hemels. Hij alleen kan ons helpen. Hij is het die Zijn gemeente bouwt.

Hoe kan God u en mij gebruiken voor de opbouw van Zijn Koninkrijk in België? Door het gebed. Door het naderen tot God en Hem te smeken om Zijn hulp, kracht, wijsheid en zegen.

Wat kunnen we bidden? Vers 5-10.

Hoe moeten we bidden voor ons land, onze stad, de gemeente? Ook hier kunnen we van Nehemia leren. Lezen van Nehemia 1:5-10.

Nehemia was een man van gebed. In het boek Nehemia vinden we maar liefst 12 gebeden die hij opzond tot God. Het boek begint met gebed en eindigt met gebed. Onze kracht ligt in het gebed tot God. Niet onze inspanningen, onze financiën onze strategieën, maar het gebed kan ons land veranderen.

- Het gebed van Nehemia begint met God groot te maken. Hij spreekt God aan als de machtige en ontzagwekkende God, de God van de hemel. Beseffen we wie God is? Beseffen we Zijn almacht en grootheid? Dat Hij de God van de hemel is? De aarde is als een voetbank voor Hem. De aarde is als een bal in Zijn hand. Maar aan de andere kant is die almachtige God mens geworden. Heeft Hij moeiten en pijn gedragen. Heeft Hij Zijn leven gegeven om de mensheid te redden. We hebben geen grote God die niet met onze zwakheden kan meevoelen, maar een God die op gelijke wijze als ons verzocht geweest is, doch zonder te zondigen.
- Vervolgens staat Nehemia stil bij Gods rechtvaardigheid. Hij belijdt dat God Zich steeds aan Zijn Woord houdt. Hij gaat staan op Gods beloften: 'U hebt gezegd dat wanneer we U volgen en gehoorzaam zijn dat U ons zal zegenen, maar wanneer we onze eigen weg gaan en ongehoorzaam zijn we Uw zegen zullen missen'. (Lev. 26) De stad Jeruzalem was een puinhoop omdat het volk Israël ongehoorzaam was aan God, omdat ze het leven in eigen handen hadden genomen. Nehemia beseft dat de moeite en pijn niet Gods schuld is, maar dat het voortkomt uit de zonde en de eigengerichtheid van de mens.
- Nehemia doet schuldbelijdenis. Nehemia vereenzelvt zich met het volk. Was hij dan zo zondig en verkeerd? Neen, Nehemia was een Godvrezend man, maar hij beseft dat ook hij God af en toe ongehoorzaam is. Hij beseft dat ook hij op zijn eigen rechten gaat staan en zich vereenzelvt met God. Nehemia was één met dat volk, één met hen voor God. Hun zondige afwijkingen zag Nehemia als de zijne. Welk een gezindheid bij deze man. Hoor hem spreken: 'ik doe belijdenis over de zonden van de kinderen Israëls'. Wij zouden wellicht zeggen: 'laat ieder maar voor zichzelf verantwoording afleggen en opruimen wat

verkeerd is'. Maar God wil niet dat er verdeeldheid in het lichaam is, integendeel, Hij wil dat de leden voor elkaar gelijke zorg dragen. 'Als één lid lijdt, lijden alle leden mee'. Zo mogen we bidden voor elkaar en elkaar heilig en rein voor God plaatsen.

- Nehemia eindigt zijn gebed door zijn vertrouwen in God uit te spreken. God, U bent trouw en Uw beloften zijn 'ja en amen'. Als wij in oprechtheid tot U komen zult U naar ons horen en zult U ons geven de wensen van ons hart. Laten we opzien naar God. Hij is trouw. Hij zal het ook doen.

Lieve gemeenteleden, God wil een keer brengen in de situatie in België. God wil u en mij gebruiken voor de opbouw van Zijn gemeente. God is op zoek naar mensen die bewogen zijn. Naar mensen die bewogen zijn om de zaak van God en tot Hem willen naderen in gebed. God zoekt ware aanbidders die geloven dat God Zijn gemeente zal bouwen, in België in Vlaanderen, in ...

Bent u bewogen, wilt u meebidden voor de opbouw van Gods koninkrijk? Here, hier ben ik, gebruik mij!

Nehemia 2, Afhankelijk van God

Leven met God van dag tot dag. Een mooie zin, maar de praktijk is heel wat minder makkelijk. Hoe snel zijn we God als liefdevolle Vader niet vergeten en nemen we het leven in eigen handen. Deze morgen wil ik vanuit Nehemia 2 nadenken over de vraag: "Hoe kunnen we praktisch God in ons leven betrekken? Hoe een persoonlijke relatie met God beleven?"

Nehemia heeft het slechte nieuws gehoord dat het niet goed gaat met de inwoners van Jeruzalem. Ze worden bespot en zijn ontmoedigd. IJverig zijn ze begonnen aan de wederopbouw van de stad, maar het werk vordert traag, de tegenstand is groot en na al die jaren liggen de muren en poorten van de stad nog steeds in puin. Nehemia wil zo graag iets doen aan de situatie in Jeruzalem en begint te bidden.

In stilheid en vertrouwen, Nehemia 2:1

Hoe reageren wij wanneer we een nood horen? Sommige mensen horen een nood en denken: 'die nood is veel te groot, daar kan ik niets aan doen'. Anderen horen een nood en denken: 'daar moet iets aan gebeuren, laat ik de zaak maar onmiddellijk aanpakken'. Maar Nehemia neemt eerst een tijd van gebed. Hij richt zich tot God en vraagt aan God: "Wat is Uw plan met mijn leven? Hoe wilt U mij in deze situatie gebruiken? Is het werkelijk Uw verlangen dat ik Uw volk in Jeruzalem ga helpen?". Nehemia onderneemt niets uit eigen kracht, maar legt zijn noden en verlangens voor aan God en wacht af. Vier maanden lang wacht hij op Gods teken, op een mogelijkheid om zijn verlangen met de koning van Perzië te delen. Zouden wij het volhouden om vier maanden lang voor iets te bidden en te vasten zonder een teken of verhoring te zien?

Geduldig afwachten, misschien is dat nog wel het meest moeilijk in onze relatie met God. Wanneer we onze noden, onze strijd, onze verlangens met Hem hebben gedeeld, dan verlangen we naar een snelle verhoring, naar snelle oplossingen, naar een open deur, maar vaak moeten we

dan geduldig wachten. Soms duurt het wachten ons te lang en nemen we het leven weer in eigen handen. (Voorbeeld Mozes op de berg bij de tien geboden). Maar Gods woord leert ons dat we geduldig moeten zijn. Ps. 46:10 zegt: “Wees stil en erken dat ik God ben”. Durven we ons eigen leven los te laten? Geloven we werkelijk dat God ons zal geven wat we vragen ook al moeten we erop wachten?

In stilheid en vertrouwen zal u sterkte zijn. Dat we elke dag mogen leven vanuit een bewustzijn dat God als een liefdevolle Vader voor ons wil zorgen.

Verwacht grote dingen van God, Nehemia 2:1-9

Vier maanden is Nehemia al bezig met vasten en bidden. Hij doet dit echter in het verborgene omdat hij niet wil dat zijn werk voor de koning in het gedrang zal komen. Maar dan op een dag valt het de koning toch op en stelt hij Nehemia een vraag: ‘Wat is er met je aan de hand Nehemia, dat je zo treurig kijkt?’. Dit kan hem zijn baan of wellicht zijn leven kosten! De schenker van de koning mag immers zijn gemoedsstemming niet tonen in aanwezigheid van de koning.

We lezen dat Nehemia erg schrok. Hij schaamt zich niet om zijn angst te laten zien. Hij wil echt, waarachtig zijn in alle situaties. Maar Nehemia laat niet toe dat de angst hem verlamt. Onmiddellijk richt hij zich op God en beseft dat de vraag van de koning een mogelijkheid is om zijn plannen en verlangens met de koning te delen. Vandaar dat hij zegt: ‘O koning leef in eeuwigheid. De plek waar mijn voorvaders begraven liggen – hij durft de naam Jeruzalem nog niet te noemen – is verwoest en dát zit me zo hoog!’.

Dan komt de tweede vraag van de koning: ‘Wat is dan je wens?’. Nehemia kan het bijna niet geloven. Vier maanden heeft hij gewacht op een mogelijkheid om zijn verlangens en plannen met de koning te delen en nu vraagt de koning heel direct en duidelijk naar zijn wensen. Nehemia beseft de geweldige mogelijkheid die hem geboden wordt en opnieuw weet hij zich afhankelijk van God. Opnieuw begint hij met bidden en roept tot zijn Almachtige Vader in de Hemel.

Dan vertelt hij heel open zijn verlangens: ‘Dat u mij naar Juda laat gaan om de stad te herbouwen’. Dan blijkt de koning - die als grillig bekend stond – tot zijn verrassing heel welwillend te zijn. Nehemia ziet hierin Gods hand en vraagt óók om de vereiste documenten, zodat de landvoogden hem doorgang moeten verlenen door de gebieden waar hij doorheen reist. Hij verzoekt verder om een brief voor Asaf, de houtvester, die hem het benodigde hout ter beschikking zal moeten stellen. En al die wensen worden ingewilligd. Hij krijgt zelfs meer dan hij vraagt, namelijk een ruiterscorpion om hem onderweg te beschermen.

Wanneer God Nehemia een open deur geeft gaat hij er ook voor. Hij aarzelt niet om in vertrouwen op God al zijn plannen en wensen kenbaar te maken en God geeft Zijn zegen.

Durven wij plannen maken, durven we groot te denken van God? Durven we te geloven dat God ons op een bijzondere manier gebruiken wil?

Strijd de goede strijd, Nehemia 2:11

Toen Nehemia in Judea aankwam, werd hij onmiddellijk met tegenstand geconfronteerd. Sanballat, de gouverneur van Samaria en Tobia, de gouverneur van Transjordanië proberen Nehemia te ontmoedigen. Waarom waren deze regeringsleiders zo bezorgd over de komst van Nehemia?

- Voordat Nehemia er was hadden Sanballat en Tobia het gezag over Jeruzalem. Ze vreesden dat hun positie zou aangetast worden.
- Nehemia was niet zomaar iemand, hij was de schenker en raadgever van de koning van Perzië. Als iemand hun macht kon aantasten en de gunst van het volk Israël kon winnen was hij het wel.

Wanneer we leven in vertrouwen op God, zal ons leven altijd gekenmerkt worden door strijd. Waarom? De satan, onze tegenstander, wil niet dat we met God leven, dat we ons leven in vertrouwen in Gods hand leggen. Zo verliest hij zijn macht. De satan weet dat we niet zomaar gelovigen zijn, maar kinderen van God. We zijn ook in staat om zijn invloed te vernietigen. Besef dat wanneer je Gods weg wil volgen, wanneer je wil breken met zonde, iets wil doen voor de gemeente, je strijd zal ervaren. Maar geef niet op, laat je niet ontmoedigen door de strijd maar richt je op God Die achter je staat en je zal helpen om te volharden.

Wees nederig en voorbereid, Nehemia 2:11-18

In Jeruzalem aangekomen begint Nehemia aan zijn opdracht. Maar opnieuw zien we dat hij dit heel anders doet dan men zou verwachten. Nehemia komt niet met veel tamtam Jeruzalem binnen. Hij presenteert zich niet als de ‘redder van Israël’. Hij komt niet met het idee ‘zo, nu zal ik jullie eens tonen hoe het moet’. Nee, de mensen merken niet eens dat hij aankomt. Stil en rustig neemt hij zijn intrek. Waarom doet hij dat? Waarom laat hij niet direct bij aankomst zijn papieren van de koning zien, wil hij niet gelijk de touwtjes in handen hebben? Nehemia wil niet vanuit menselijk gezag optreden. Hij wil in nederigheid, in vertrouwen en afhankelijkheid op God zijn werk volbrengen. Na drie dagen gaat hij ongemerkt, ’s nachts bij maanlicht de muur en de poorten inspecteren. Hij doet dit in het geheim om onzinnig gepraat van zijn tegenstanders te voorkomen. Nehemia wil zich goed voorbereiden op zijn taak en opdracht. Daarom neemt hij heel zorgvuldig een inventaris op en bedenkt een plan, een strategie om de muren te herbouwen.

Als de tijd rijp is, als Nehemia concreet weet wat er moet gebeuren, als hij er opnieuw werk van heeft gemaakt en een beleidsplan klaar heeft, stapt hij naar de leiders van het volk. En hij daagt hen uit, op een goede en positieve manier. Hij leest hen niet de les, maar hij stelt zich naast hen op, net zoals hij deed toen hij ging bidden. Hij zegt: “Kijk nou toch eens naar de rampspoed waarin *wij* (!) verkeren, dat Jeruzalem verwoest is en zijn poorten met vuur verbrand zijn”. Dat is de eerste stap: hij stelt zich niet hoog boven hen op, maar identificeert zich met het volk en geeft hen een duidelijk beeld van het probleem. Zijn inspectietocht stelde hem in staat om het werk realistisch en nauwkeurig te omschrijven. Het volgende wat hij doet is met een duidelijke doelstelling komen, met een helder plan. Hij formuleert wat de bedoeling is en geeft er gelijk een motivering bij: “Kom, laten we de muur van Jeruzalem herbouwen, zodat we niet langer een voorwerp van smaad zijn.”

Nu zullen er vast wel mannen bij geweest zijn die het plan van Nehemia stom en onhaalbaar vonden. Daarom wijst Nehemia als laatste op het feit dat hij zelf ervaren heeft dat God achter zijn plannen staat en hem tot nu toe bijzonder en wonderlijk gezegend heeft: “toen ik hen meedeelde dat de hand van mijn God goed over mij geweest was en eveneens wat de koning tot mij gesproken had...” (vers 18). Nehemia komt hier niet met schittering van woorden. Hij is oprecht en weet zich afhankelijk van God. Hij toont zich wijs en goed voorbereid.

Vertrouw niet op je eigen kunnen, vertrouw op God. Hij is je zender, Hij is je Heer.

Bereid je goed voor bij alles wat je onderneemt. God zal immers onze voornemens doen gelukken. Verlang als gemeente dat God ons zal gebruiken als een getuige, dat er nog veel mensen God mogen leren kennen.

Laten we aan het werk gaan, elk op zijn manier. In gebed, in onze houding, door de onderlinge band. Laten we samen bouwen aan Gods koninkrijk in ...

Nehemia 3, samen de muren herbouwen

Laten we samen lezen Nehemia hoofdstuk 3.

Wat een gedeelte, is het niet? Allemaal namen en opsommingen, wat zijn we daar nu eigenlijk mee? Ik zal heel eerlijk zijn: ik heb getwijfeld of ik Nehemia hoofdstuk 3 wel ging behandelen, maar wanneer we de tekst wat beter gaan bekijken, kunnen we er toch hele rijke lessen uit trekken. Gaat u mee op weg om de muur van Jeruzalem te herbouwen?

Waarom was het belangrijk dat de muur herbouwd zou worden?

Nehemia had één belangrijk doel voor ogen toen hij in Jeruzalem kwam. In Neh. 2:17 staat het als volgt verwoord: “Maar nu zei ik tegen hen: u ziet in welke ellende wij verkeren, Jeruzalem ligt in puin en de poorten zijn in vlammen opgegaan. Laten we de stadsmuur weer opbouwen, zodat we niet langer het mikpunt van spot zijn”.

Waarom was het zo belangrijk dat de muur rondom Israël herbouwd zou worden? Hier zijn drie redenen voor:

- De muren dienen als bescherming.

Zonder muur was er geen bescherming rondom Jeruzalem. Vijanden konden Jeruzalem zomaar binnenvallen. Een muur bood ook bescherming tegen allerlei denkbeelden en ideeën van andere volkeren die rondom Jeruzalem woonden.

Zo is het ook belangrijk dat er rondom de gemeente een muur is. Geen muur van stenen, maar een geestelijke muur, een kader waarin we als gemeente kunnen functioneren, een kader dat ons beschermt tegen aanvallen van de boze, dat ons beschermt tegen wereldse invloeden. De muur van de gemeente, het kader van de gemeente is Gods Woord, Gods

beloften, Gods woorden van liefde en trouw. Waarom is Gods Woord zo belangrijk? Het beschermt ons. In de eerste plaats tegen aanvallen van de boze. De boze probeert ons telkens van God af te trekken, hij probeert ons te misleiden door de leugen, door allerlei influisteringen: “Je bent helemaal niet kostbaar en belangrijk voor God. Gods vergeving kan toch onmogelijk oneindig groot zijn? Geloof je nu werkelijk dat Jezus voor de zonde van heel de wereld gestorven is? Geloof je werkelijk dat het leven een doel heeft, het gaat toch alleen maar slechter en slechter met de wereld.”,... Aan de andere kant wil Gods Woord ons ook beschermen tegen de drievoudige zuigkracht van de wereld. Alles willen doen wat je maar wil / alles willen hebben ten koste van anderen / alles willen zijn. (1 Johannes 2:15-17)

- De muren spelen een rol in de heiliging.

God had een bijzonder plan met het volk Israël, met de stad Jeruzalem. Hij wilde Jeruzalem heiligen. Heiligen betekent apart zetten. God verlangde ernaar dat Jeruzalem een stad zou zijn die Hem zou eren, Hem zou aanbidden.

Zo is Gods Woord ook belangrijk als kader, muur van de gemeente. God heeft ons immers als gemeente apart gezet, los van de wereld en haar denkkader. God heeft ons geroepen om geheel anders te zijn: niet op onszelf gericht, maar gericht op God. En hiervoor hebben we Gods Woord nodig.

- In de derde plaats was de wederopbouw van de muur belangrijk voor Gods eer.

In Psalm 48:2 staat dat de stad Jeruzalem de trots van God is, dat de stad Jeruzalem de zetel van God is. In Ps. 87:2 staat: “Boven alle steden van Jacob heeft de Here de poorten van Sion lief”. God wou Zijn grootheid en liefde voor Zijn volk tonen door de stad Jeruzalem heen. Maar er was weinig zichtbaar van God in Zijn grote stad die in puin lag. De heidense volken spotten met het volk Israël en zijn stad: “Kijk eens naar Gods grote stad, een grote puinhoop ja”. En Nehemia vond die bespottingen verschrikkelijk. Hij wilde de muren van de stad niet voor zijn eigen eer heropbouwen, maar voor de eer van God.

Zo willen we Gods woord niet navolgen voor onze eigen eer, maar voor de eer van God.

Het begin van de wederopbouw.

Nehemia had een diep verlangen dat Gods eer hersteld zou worden en zo beginnen ze aan de wederopbouw van de muren van Jeruzalem. Het is echt prachtig om te zien hoe Nehemia dit heeft aangepakt. Nehemia had een goed doordacht plan om de muren te herbouwen. In de eerste plaats kunnen we lezen dat Nehemia heel het werkgebied heeft opgedeeld in verschillende percelen, tweeënveertig om precies te zijn. Vijfendertig van deze percelen moeten gerestoreerd, hersteld worden, maar anderen zijn zo beschadigd dat ze volledig herbouwd moeten worden. We lezen dat verschillende mensen aan het werk gaan. Ze bouwen niet na elkaar, maar naast elkaar. Iedereen is op hetzelfde moment, schouder aan schouder aan het bouwen. Wanneer we hoofdstuk 3 van Nehemia wat van dichterbij bekijken merken we op dat de volgorde van de beschrijving

een cirkel rond Jeruzalem beschrijft. Nehemia 3 begint bij de schaapspoort (vers 1) en tegen de wijzers in wordt dan de noordelijk, de westelijke, de zuidelijke en de oostelijke kant beschreven. Laten we dit samen eens bekijken:

- Vers 1: de schaapspoort
- Vers 3: de vispoort
- Vers 13: de dalpoort
- Vers 14 : de aspoort
- Vers 15 : de bronpoort
- Vers 26: de waterpoort
- Vers 27: de paardpoort
- Vers 29: de oostpoort
- Vers 32: de schaapspoort

De beschrijving van de wederopbouw van de muren begint niet toevallig bij de schaapspoort. We kunnen hier een hele mooie les uit leren. Lezen Nehemia 3:1.

Eljasib, de hogepriester, begon samen met zijn medepriesters aan de heropbouw van de schaapspoort. Het zijn de geestelijke leiders die een begin maken met de heropbouw van de muren, zij geven het voorbeeld. Zij komen op voor Gods eer. Bid voor de leiders van de gemeente dat ze een goed voorbeeld mogen zijn, dat ze aanstekelijk mogen zijn opdat de gemeente mag groeien en Gods Woord meer en meer centraal mag staan in hun leven. De schaapspoort was ook het meest verwoeste gedeelte van de muur. Waarom? Hier lag de tempel. Bij de verwoesting was men zich er van bewust dat het centrale hart van Israël, de dienst in de tempel was. De vijanden wisten dat als ze de tempel konden verwoesten, het gedaan was met Jeruzalem. Ze wisten dat wanneer ze de relatie tussen Israël en hun God konden verstoren Israël tot verval zou komen. Nehemia begint de muur te herbouwen bij de schaapspoort, bij de tempel. Hij heeft het verlangen dat de relatie met God weer hersteld zou worden. Hoe kan men God liefhebben als men God niet kan leren kennen? Hoe kon de relatie met God weer hersteld worden? Door ons egoïsme, onze eigengerichtheid, ons verkeerd denken en handelen, kortom door onze zonden ontstaat er een scheiding tussen God en ons. In het oude Testament kon men berouw tonen over zijn zonde en vergeving ontvangen door de offerdienst, door voor God een schaapje te offeren kon de relatie tussen God en mensen weer hersteld worden. De schaapspoort was de poort waardoor de schapen en lammeren werden gebracht om geofferd te worden in de tempel. De schaapspoort was de toegangspoort tot het herstel. God wil ons Zijn genade leren. Hij wil ons tonen dat we zondig zijn en we de dood verdiend hebben. Maar dat Zijn liefde voor ons zo groot is dat Hij in onze plaats de straf gedragen heeft. God wil ons tonen dat wanneer we in oprechtheid met ons falen en struikelen bij Hem komen Hij ons verzoening en herstel wil geven. Er is niets kostbaarder in Gods Woord dan de verzoening en vergeving die God ons aanbiedt!

Wie helpt er met de wederopbouw van de muur?

We zagen reeds dat de priesters aan de muur bouwen (vers 1). Maar nog meer mensen bouwen mee; bestuurders (vers 12-19), vakmensen (vers 8): goudsmid, apotheker en ook toegewijde vrouwen (vers 12). Zeker niet alleen bouwvakkers of gespecialiseerde mensen bouwen mee aan de opbouw van de muur, maar iedereen die wil bouwen aan Gods eer bouwt mee. Nehemia kan iedereen gebruiken!

Wie mag er meebouwen aan de opbouw van de gemeente? Iedereen! Niemand is te gering of te onhandig, God kan iedereen gebruiken! God kan niet alleen iedereen gebruiken, Hij wil óók iedereen gebruiken bij de opbouw van de gemeente. 1 Kor 12 leert ons dat we allemaal een taak hebben binnen de gemeente. De ene is de voet, de andere de hand, weer iemand anders is de neus of het oog, zo wil God ons allen gebruiken met een specifieke taak en opdracht.

Maar laten we eens vers 5 lezen. We lezen hier dat aanzienlijken van Tekoa niet meewerken aan de opbouw van de muur Dit is de enige groep van mensen waarvan sprake is dat ze niet meebouwen aan de muur. De vooraanstaanden van Tekoa voelen zich te verheven. Ze zijn niet bereid om tijd en energie te geven voor de eer van God. Ze hebben meer eigenliefde en zijn meer gericht op zichzelf dan op de eer van God.

Hoe zit het in ons leven? Zijn wij bereid om mee te bouwen aan Gods gemeente? Zijn wij bereid om mee te bouwen aan de verkondiging van Zijn Woord? We moeten eerlijk zijn, het zal ons iets kosten. Ook de handelaars, de goudsmid en de apotheker hebben hun winkel al eens moeten sluiten om de muur te kunnen herbouwen. Hoe zit het in ons leven? Hoeveel tijd nemen wij om Gods woord te lezen, te horen, te overdenken? Welke plaats neemt de opbouw van onze persoonlijke relatie met God in binnen ons leven? Zijn we zo druk bezig, worden we zo opgeslokt door de verantwoordelijkheden en de bezigheden van alledag dat we geen ruimte meer hebben om te bouwen aan onze relatie met God? Waar gaat ons hart naar uit? Naar het verdienen van geld, het hebben van ontspanning, of verlangen we om te lezen in Gods Woord, om te groeien in relatie met Hem? Weet dat we niets van ons zwoegen meenemen na de dood. Alleen het bouwen aan onze relatie met God heeft eeuwigheidswaarde!

Hoe wordt er gebouwd?

Hoe bouwt men aan de muur?

- Ieder heeft zijn eigen plaats, zijn eigen verantwoordelijkheid.
Op welke manier bouwt u mee aan de gemeente? Op welke manier verkondigt u het woord? Iedereen heeft een speciale taak, de ene geeft zondagschool, de ander zet het gemeentegebouw klaar, weer iemand anders getuigt tegen zijn burens, iedereen heeft zijn eigen taak. En u, bouwt u mee?
- Ieder zijn eigen huis.
Het valt op dat de mensen bouwen aan dat stuk van de muur dat het dichtst bij hun eigen huis ligt. De beste plaats om te bouwen is bij uw eigen huis. Als iedereen in zijn eigen gezin Gods Woord centraal zou stellen, wat zou dat al een verschil betekenen voor het werk van de Heer in de gemeente!
- In liefde en eenheid.
We lezen dat ze hand aan hand bouwden. In een verbondenheid met elkaar, in eenheid en liefde. Ondanks de verschillende mensen, de verschillende karakters was er onderlinge liefde en eenheid. Hoe kwam dit? Nehemia 2:20 zegt het volgende: ‘Het is de God des hemels die ons doet slagen!’. We zullen in eenheid en liefde kunnen bouwen aan de gemeente wanneer we ons laten leiden door God en Zijn Geest! We zullen in eenheid en liefde aan de gemeente bouwen wanneer we allen hetzelfde doel voor ogen houden. Laten

we aan Gods gemeente bouwen niet uit eigen belang of eigen eer, maar tot eer en glorie van God!

Nehemia 4, de geestelijke strijd

Nehemia 4:1-2 (3:33).

Wanneer je groei ziet in je geestelijk leven, bereid je dan voor op moeite en strijd. Onze tegenstander wil namelijk niet dat we groeien in onze relatie, in intimiteit met God. Zolang de inwoners van Jeruzalem zich neerlegden bij de situatie dat de muren en poorten van Jeruzalem een puinhoop waren, liet de vijand hen met rust. Maar vanaf het moment dat ze een keer wilde brengen in de situatie en het opnamen voor de eer van God kwam de strijd.

Lieve gemeenteleden, wanneer u een besluit maakt om geestelijk te groeien, om te bouwen aan uw relatie met God, om te bouwen aan de gemeente, om zonde te overwinnen, zal er strijd in uw leven komen. De boze zal er alles aan proberen te doen om ons te ontmoedigen. Hij brengt moeite en strijd op onze weg om ons van God af te trekken, maar besef dat God moeite en strijd wil gebruiken om ons te vormen en te kneden. Spurgeon zie het ooit eens op deze manier: “God had een zoon, Jezus, die zonder zonde was, maar Hij heeft geen kinderen zonder moeite en strijd”. Laten we beseffen dat wanneer we willen bouwen aan de relatie met God, dat wanneer we willen bouwen aan de gemeente en de onderlinge band van liefde er strijd zal komen. Maar sta dan op de belofte dat God de strijd wil gebruiken om ons te kneden en te vormen, om ons standvastigheid en volharding te leren. Paulus zegt het op een heel pakkende manier in Heb. 5:8: “En zo heeft Jezus, hoewel Hij de Zoon was, gehoorzaamheid geleerd uit hetgeen Hij heeft geleden.”. Lijden, moeiten en strijd brengen loutering, gehoorzaamheid en volharding met zich mee. Maar het is heel belangrijk dat we weten hoe we moeten strijden en waartegen we moeten strijden. Gods Woord leert ons dat de strategie van de boze ons niet onbekend is. Deze morgen willen we enkele van de strategieën van de boze om ons te ontmoedigen ontmaskeren.

Bespotting

Nehemia 4:3-6 (3:33-38).

Eén van de eerste strategieën van de boze om ons te ontmoedigen is bespotting. Denken we maar eens aan David en Goliath. Het eerste wat Goliath doet wanneer hij David ziet is hem bespotten, hem belachelijk maken. Denken we ook maar eens aan alle vernederingen die de Here Jezus heeft moeten doorstaan. Hij werd bespot door de soldaten tijdens Zijn verhoor en zelfs toen Hij aan het kruis hing maakte de menigte Hem uit.

Zo worden ook de Joden bespot wanneer ze proberen de muur rondom Jeruzalem weer te herbouwen. Allereerst worden ze **zelf** bespot: Sanballat zegt: ““zielige Joden’, denken jullie werkelijk de muur zelf te kunnen repareren?”. Zo probeert de boze ook ons aan te vallen: “Wie denk je wel dat je bent? Weet je dan niet dat je een zondaar bent? Wat probeer je te bouwen aan de relatie met God? Denk je nu werkelijk dat je Gods liefde verdient hebt? Dat God jou, een zondaar, liefde wil geven?”. Het probleem bij de bespotting is vaak dat het puur menselijk ook

klopt. We zijn inderdaad zondaars die de dood verdiend hebben, we zijn inderdaad mensen die Gods liefde niet verdiend hebben, we zijn inderdaad zielig, maar wel zonder God. Maar het draait niet om ons, het gaat om God. Hij is het die van ons houdt, Hij is het die ons heeft gekocht en betaald. Hij is het die ons gebruiken wil! Hij vindt ons kostbaar en waardevol!

Daarna wordt hun **werk** bespot. Opvallend is de volgende bespotting die Sanballat noemt: “Willen ze echt gaan offeren?”. Dit is een groot geheim waar de boze ons telkens weer opnieuw probeert in te ontmoedigen. De boze probeert ons telkens weer aan te vallen op Gods genade. “Denk je nu werkelijk dat God ondanks je fouten en gebreken je vergeven wil? Denk je nu werkelijk dat wanneer je God telkens weer verwerpt Hij toch nog om je geeft?”... Dit is ook heel moeilijk te begrijpen, maar toch moeten we dit geloven, dit is trouwens de kern van ons geloof. Gods liefde voor ons is zo groot dat Hij Zijn Zoon heeft gezonden om in onze plaats te sterven, dat is genade!

Een andere aanklacht luidt: “zijn ze serieus van plan de stenen uit die totaal verbrande puinhopen opnieuw te gebruiken?”. Geloof je nu werkelijk dat dat beetje bijbellezen, die enkele gebeden, het wekelijks gaan naar de kerk bouwen aan je relatie met God? Neen toch, je moet veel meer doen. Velen zien Gods Woord als een gebodenboek, als een wetboek, waarin staat wat we mogen en niet mogen, maar het probleem is dat het de boze is die ons dit wil laten geloven. Gods Woord is immers een liefdesbrief, God wil ons richtlijnen geven niet uit dwang, maar uit liefde om te groeien in vrede, blijdschap en geluk. Gods geboden zijn niet zwaar leert de bijbel ons, omdat ze gegeven zijn vanuit liefde en niet vanuit oordeel.

Vervolgens worden de Israëlieten hun behaalde **resultaten** bespot. Is dat ook niet wat de boze naar ons toe doet? “Nu ben je al zo lang christen en ben je nu werkelijk veranderd? Er is nog steeds even veel moeite en strijd, misschien wel meer. Je doet nog steeds verkeerde dingen, misschien wel meer. Is je leven zoveel meer bruikbaar? De laatste keer dat je aan het evangeliseren was lachten de mensen je uit. Kijk eens naar de evangelische kerk, echt vooruit gaat het niet, toch?”... De boze probeert ons te richten op het resultaat. Maar het vreemde is, het gaat hem niet om het resultaat, of om het misschien wat beter te formuleren: het gaat hem niet om het uiterlijke resultaat. Het gaat om het innerlijke resultaat. Resultaat is trouwens Gods aandeel! Hij is het die bouwt en die ons daarvoor wil gebruiken. De boze probeert om in de bespotting onze aandacht te richten op onszelf, op ons handelen, op het resultaat dat we bereiken. Maar het gaat niet om ons, het gaat om God! Hij is aan het werk, Hij is het Die van ons houdt, Die ons vergeeft en telkens weer opnieuw met ons begint. Houdt steeds je oog gericht op de grootheid van God!

Hoe moeten we reageren op bespotting? Nehemia 4:4 (Nehemia 3:36)

Nehemia begint te bidden. Hij vraagt God om voor hem te strijden, om het voor hem op te nemen. Wanneer de boze je bespot, ga er dan niet op in, luister niet naar zijn woorden, maar breng ze bij God. Laat God voor je opkomen. Het gebed van Nehemia is geen gebed uit wraak, maar een gebed om de rechtvaardigheid van God! Nehemia komt niet op voor eigen recht, hij komt op voor Gods recht, voor Gods eer! Bespottingen kunnen ons echt raken, echt pijn doen. Ga ermee naar God en laat je niet afbrengen om verder aan je relatie met God te bouwen!

Intimidatie

De volgende strategie van de boze is intimidatie. Nehemia 4:1-3. De boze is als een brullende leeuw, zoekende wie hij kan verslinden. Dit zien we ook in Nehemia. Wanneer bespottend geen effect heeft komt uiterlijke dreiging. Jeruzalem wordt aan alle kanten omsingeld. In het noorden Sanballat en de Samaritanen, in het oosten Tobiah en de Ammoriëten, in het zuiden Gesem en de Arabieren en ten westen de Asdodieten.

Nehemia verwacht een aanval van de boze en rust de mensen toe. Hij voorziet in een wacht en bidt. Wat een mooie strategie. Zo mogen ook wij strijden tegen de boze. De boze probeert ons telkens van God af te keren. Eerst probeert hij ons op onszelf te laten zien, vervolgens probeert hij om ons op zijn macht te laten zien. Maar het is heel belangrijk dat we beseffen dat de boze een brullende leeuw is, hij kan heel hart en dreigend brullen, maar Jezus heeft de boze overwonnen. Hij regeert! Zie niet op het brullen van de boze, maar op de overwinning van God. Neem je wapenuitrusting ter hand, je positie in Christus om tegen de boze te strijden. Zie niet op de uiterlijke strijd. Zie op Gods innerlijke overwinning!

Ontmoediging

De volgende strijd die de Joden tegenkomen is ontmoediging. (vers 4). Ontmoediging komt vaak wanneer we midden in de strijd staan en we moe worden van de strijd. Heel snel komt dan de gedachte bij ons op dat we het niet kunnen, dat we te zwak zijn, dat de opdracht die we hebben te zwaar is.

Hoe kunnen we strijden tegen ontmoediging? Wees gericht op Gods plan! Nehemia herinnert de arbeiders aan hun roeping, hun doel en Gods bescherming. Als je bevangen wordt door moeite en strijd en ontmoedigd raakt, zie dan op Gods plan. Hij heeft je geroepen, Hij heeft je toegerust, Hij zal je leiden, Hij zal je beschermen. Vertrouw op God, sta op Zijn beloften!

Angst

De laatste strategie om de Joden te verlammen is angst. De joden die buiten Jeruzalem wonen horen van de dreigingen van de vijand en slaan in paniek. Ze vertellen de inwoners van Jeruzalem de dreiging die hen te wachten staat en angst en vrees maken zich meester van de Joden.

Het eerste wat Nehemia doet is: hij zet wachters uit op de meest zwakke delen van de muur. Vervolgens zet hij ganse gezinnen in om hun eigen huis, kinderen en bezittingen te beschermen. Ten slotte spreekt hij de inwoners van Jeruzalem moed in: “zie op de grootheid en de almacht van God, Hij heeft ons de taak gegeven de muren te herbouwen, Hij heeft ons de taak gegeven om op te komen voor Zijn eer, Hij zal voor ons opkomen, voor ons strijden, Hij zal onze taak en opdracht doen gelukken”. Vervolgens zet Nehemia ook een gebedsnetwerk op. Wees jezelf bewust van je zwakten en moeiten. Maak je strijd bekend. Strijd in gebed.

Angst probeert ons te verlammen. Nehemia was zich daarvan bewust. Daarom stelde hij een plan op zodat de opdracht die God gegeven had verder gezet kon worden. De helft van de mannen werkte aan de muur, bewapend en klaar voor de strijd. De andere helft van de mannen hield de wacht. Bij de groei in onze relatie met God en de opbouw van ons geestelijk leven hebben we

elkaar als gelovigen nodig. Daarom heeft God de gemeente geroepen. Zodat we elkaar kunnen aanvuren en versterken. Weet dat je niet alleen strijd. We strijden allemaal de goede strijd van het geloof. We hebben elkaar daarbij nodig. Wanneer de ene aan het werk is kan de andere bidden.

Wees je bewust van de geestelijke strijd. Zie niet op jezelf, op de situatie, op het resultaat, op het brullen van de boze. Hierin ligt net de strijd. De boze wil ons van God aftrekken. Zie op God. Weet dat je er niet alleen voor staat. Willen we groeien in ons geestelijk leven en bruikbaar zijn voor God dan komt er strijd in ons leven. Laten we elkaar versterken, elkaar bemoedigen en voor elkaar bidden.

Nehemia 5, Interne strijd

“Lieve Vader in de hemel, wilt U werken met Uw Heilige Geest. Openbaar Uw waarheid in ons leven. Vorm ons, verander ons en laat ons meer gelijken op Uw Zoon Jezus Christus.”

1) Inleiding

De Joden zijn onder zware strijd bezig met de herbouw van de muren van Jeruzalem. Dag en nacht staan ze klaar en moeten ze werken. In het vorige deel zagen we dat er van buitenaf een grote strijd woedde. Vanuit de vier windstreken probeerde de vijand de joden te demotiveren en hun werk te vernietigen. Zo zal de duisternis telkens weer opnieuw proberen om op allerlei manieren de gelovigen en de gemeente stuk te maken. Laten we ons bewust zijn van de strijd. Laten we met elkaar onze positie in Christus innemen en strijden tegen de duisternis.

2) Het verhaal van Nehemia

De Joden zijn druk bezig met het herbouwen van de muren. Het werk schiet al goed op, maar langzaam nemen ook de innerlijke krachten af. Het is zelfs zo dat er hongersnood is in Jeruzalem. Niet alleen aan de buitenkant is er strijd, maar ook intern lopen er verschillende dingen mis. De armen komen naar Nehemia toe met hun nood.

Nehemia 5:1-5. Sommige onder de armen hebben niet genoeg voedsel voor hun kinderen, anderen hebben vanwege de hongersnood hun landerijen en huizen moeten verkopen aan de rijken om aan voedsel te komen. Weer anderen hebben geld moeten lenen bij de rijken om zo de belastingen te kunnen betalen. De situatie is zelfs zo erg dat er mensen zijn die hun kinderen als slaven hebben moeten verkopen aan de rijken. Wanneer Nehemia dit alles hoort wordt hij ontzettend boos. Nehemia 5:6-7. Nehemia kan de situatie niet begrijpen. Hoe is het mogelijk dat de rijken door de hongersnood misbruik maken van de situatie en zich verrijken ten koste van de armen? Hoe is het mogelijk dat landgenoten die een enorme strijd te strijden hebben elkaar uitbuiten en elkaar onrecht aandoen?

Nehemia 5:8-13. Nehemia neemt onmiddellijk maatregelen. Er komt een openbare rechtzitting. Nehemia is duidelijk over de aanklacht, hij noemt de zonde bij naam. De rijke joden hebben hun landgenoten uitgebuit, ze hebben misbruik gemaakt van de situatie en hebben hun eigen

hebberige en egoïstische hart gevolgd. Wanneer de rijken dit horen kunnen ze niets ter verdediging aandragen. Nehemia kan niet begrijpen dat landgenoten elkaar zoveel pijn kunnen aandoen. Hij zegt: “wat jullie doen is niet goed. Houden jullie dan geen rekening met wie God is? Beseffen jullie Zijn liefde dan niet dat jullie elkaar nog pijn blijven doen?”. Nehemia geeft ook onmiddellijk de oplossing voor het probleem. Alles wat de rijken aan de armen hebben te leen gegeven moeten ze kwijtschelden en alle bezittingen die de armen aan de rijken hebben moeten geven, moeten ze teruggeven. Nehemia 5:11 zegt het als volgt: “De beklagden, de rijken stemmen hierin toe”. Nehemia vindt dit voorval echter zo erg dat hij niet wil dat dit weer gebeurt. Daarom roept hij er de priesters bij zodat de rijken moeten zweren dat ze hun landgenoten niet zullen uitpersen en bedriegen. Nehemia gaat zelfs nog verder en spreekt een vloek uit over de rijken. (vers13)

Een bijzonder verhaal is het niet. Nehemia ziet het enorme onrecht wat de joden elkaar aandoen en grijpt onmiddellijk in.

3) Wat kunnen we hieruit leren? Hoe kunnen we dit doortrekken naar ons leven?

In het vorige deel zijn we gewaarschuwd voor de strijd van buitenaf, voor de geestelijke strijd, voor de duisternis die verdeeldheid probeert te zaaien, voor de duisternis die ons probeert van God weg te trekken. In dit stuk wil ik jullie waarschuwen voor de interne strijd. Weet u wat mij ontzettend veel pijn doet? Wanneer christenen elkaar pijn doen, elkaar zwart maken, niet naar elkaar willen luisteren, alleen maar op hun eigen rechten staan. Wanneer Nehemia hoort dat de joden elkaar onrecht aandoen, wordt hij boos. Wanneer ik zie dat gelovigen elkaar onrecht aandoen, word ik ook boos. Ik vind het heel moeilijk dat we elkaar als christenen onrecht aandoen. Waarom kunnen we elkaar niet aanvaarden en accepteren? God heeft ons aan elkaar gegeven om elkaar te bemoedigen, te versteken, om er voor elkaar te zijn. Het grote probleem is echter ons eigen egoïsme. We staan zo vaak op onze eigen rechten. Ik heb het woord egoïsme eens opgezocht in de woordenboek en weet u wat daar staat? “Zelfzucht. Vol zijn van jezelf en je eigen ideeën”. Ik geloof dat dit het grote probleem is. We zien onze eigen zwakten niet meer en geloven dat onze plannen en onze ideeën de beste zijn. Laat ik het nog eens herhalen: “We zien onze eigen zwakten niet meer en geloven dat onze ideeën en plannen de beste zijn”.

We zien dat Nehemia onmiddellijk ingrijpt, door de zonde bij naam te noemen. Laten ook wij in oprechtheid naar ons eigen hart kijken. Hoe is het met ons? Hoe is het met ons egoïsme, hoe is het met onze houding naar de anderen toe?

Gebed.

4) De oplossing

Opassing 1: De vreze des Heren.

De eerste oplossing die Nehemia aanbiedt kunnen we lezen in vers 9: de vreze des Here. Hoe gaan wij om met God? Hoe zien wij God? Beseffen we dat God een Heilig God is, beseffen we dat God de Heer is van de gemeente? Dat God het is die werkt in de harten van de gelovigen en die hen leidt? Hierin ligt de oplossing van vele problemen. Vaak zien we niet meer op God en

gaan we onze eigen weg, en dan gaat het mis. Weet u wat 'de vreze des Here' is? Het is een diep besef van wie God is, een diep besef dat God ondanks onze zonden en zwakheden naar ons is toegekomen en in onze plaats gestorven is. Het is een diep besef dat alleen God situaties en mensen kan veranderen, dat God alles in allen is. 'De Vreze des Heren' wil zeggen, dat we een diep ontzag kennen voor God, dat we Hem willen eren en afhankelijk van Hem willen leven. Het is het dienen van God met een volkomen toegewijd hart. Wanneer we beseffen wie God is, wanneer we beseffen dat God iedereen onvoorwaardelijk liefheeft, zullen we niet langer vertrouwen in onszelf en onze ideeën, maar worden we stil en verwachten alles van God.

Oplossing 2: elkaars schuld kwijtschelden.

De tweede oplossing die Nehemia aanreikt kunnen we lezen in vers 10-11: elkaars schuld kwijtschelden, elkaar vergeven. Er is geen groter en machtiger wapen in een relatie dan vergeving. Laten we als gemeente elkaar hoog achten, laten we elkaar geen pijn doen, maar in oprechtheid elkaar dienen.

